

на обуславя появата на най-дългата тирада, пресъздаваща символическия образ на любовта им, който се изгражда върху увереността или върху съмнението от познанието на даден факт, от знанието или от незнанието. Прозрачността на малката ръка на героинята, сиянието на очите ѝ, топящата се като восък душа на героя представляват нематериалните знаци, разположени върху границата между видимия и отвъдния свят. А заключителни думи на Христофоров: "Аз винаги съм се стремил към тебе, като из някоя бездна към един връх" подчертават значението на подсъзнателните норми в съществуването на любовта и представляват опит за нейното описание, сходен с тристепенното деление на човешката личност, което прави Фройд.

Четвъртата част или обсъждането на условията за брак се явява преход от фантазма на драматичния герой, чието съдържание напомня мотиви от сцената в пещерата от 17 действие на пиесата на Метерлинк "Аладин и Паломид", към реалността. "Бих желал да те въведа в един вълшебен чертог. Бих желал да те обсибя с всички съкровища на света. Бих желал да те обкръжа с всички очарования на живота". В пиесата на Метерлинк илюзията на любовта предметява този фантазм за вълшебния чертог в декор, който загубва приказните си свойства, веднага щом действителността нахлуе в него. За драматичния герой Христофоров ограничаващата реалност е неговата бедност поради личния му отказ да участва в общоприетата покупко-продажба.

Следователно петата част - обсъждането на пътя към брака - неминуемо ще трябва да реши въпроса за покупко-продажбата. Разговорът между двамата герои повтаря четирикратно един модел, изграден върху еднотипна схема. Драматичният герой Христофоров излага четири възможни хипотези, изразени в условно наклонение, относно последиците, свързани с емоционалното равновесие на собствената му личност, които евентуално биха били предизвикани от отвличането-приставане и от обществения скандал. Отговорът на Мила на тези четири варианта е също крайно емоционален, но безсловесен - тя закрива с ръка очите си, разплаква се, продължава да плаче, стене. Тези четири драматични ситуации завършват с една и съща реакция от страна на героя: "Ще решим, както ти искаш...", "Ще направим, каквото желаш", "Както ти искаш - но чуи още две думи", "Аз няма да продължавам, аз млъквам. Ще бъде,